

Sygn. akt **IV Ka 459/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stefan Pietrzak

Sędziowie SO Małgorzata Lessnau - Sieradzka

SO Mariola Urbańska - Trzecka - sprawozdawca

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale Ewy Łączkowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 24 czerwca 2015 r.

sprawy **D. K.** s. I. i S. ur. (...)

oskarżonego z art. 279§1k.k. w zw. z art. 64§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 31 marca 2015 r. sygn. akt III K 386/14

zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 6 w ten sposób, że wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 700 (siedemset) złotych za I instancję i obciąża go kosztami sądowymi; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 459/15

UZASADNIENIE

Oskarżony D. K. stanął przed sądem pod zarzutem popełnienia 29 przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 31 marca 2015 roku sygn. akt III K 386 /14 wydanym w trybie art. 335 k.p.k. w wyniku uwzględnienia wniosku prokuratora

1. oskarżonego D. K. uznano za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu wyżej w punktach od 1 do 9 i od 11 do 29 z tym ustaleniem, że:

- odnośnie czynu 6, że łączne straty wyniosły 4.660 złotych,
- odnośnie czynu 7, że łączne straty wyniosły 5.410 złotych,
- odnośnie czynu 9, że łączna wartość szkody wyniosła 2.346 złotych,
- odnośnie czynu 10, że skradzione 2 kosiarki odzyskano,

- odnośnie czynu 15, że łączna wartość przywłaszczonego mienia wyniosła 5.092 złote, a bez marży 3.402,03 złote
- odnośnie czynu 16, że łączna wartość przywłaszczonego towaru wyniosła 3.414,90 złotych,
- odnośnie czynu 18, że łączna wartość poniesionej szkody na rzecz firmy (...) s.j. (...)A. N. wyniosła 5.595, 98 złotych
- odnośnie czynu 21, że łączna wartość przywłaszczonego mienia wyniosła 4.587 złotych

i każdym z tych czynów wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 279 §1 k.k. i art. 33 k.k. skazał go za każdy z tych czynów na kary po 1 (jednym) roku i 1 (jednym) miesiącu pozbawienia wolności i po 20 (dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną równą kwocie 10 (dziesięć) złotych.

2. oskarżonego D. K. uznano za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu wyżej w punkcie 10 tj. przestępstwa z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 278 §1 k.k. i art. 33 k.k. skazano go na karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i 20 (dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną równą kwocie 10 (dziesięć) złotych.

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 i 2 k.k. i art. 33 §3 k.k. w miejsce orzeczonych wyżej kar pozbawienia wolności i grzywien wymierzono oskarżonemu D. K. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę łączną 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając stawkę dzienną równą kwocie 15 (piętnaście) złotych.

4. na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k. i art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu D. K. warunkowo zawiesza na okres lat 8 (ośmiu).

5. na podstawie art. 46 §1 k.k. zobowiązano oskarżonego K. do zapłacenia kwot:

- 81.900 złotych na rzecz J. K. oraz B. K. (czyn 1 aktu oskarżenia)
- 2.500 złotych na rzecz firmy (...) sp. z o.o. (czyn 3 aktu oskarżenia)
- 1.000 złotych na rzecz H. K. (czyn 4 aktu oskarżenia)
- 4.050 złotych na rzecz M. R. (czyn 5 aktu oskarżenia)
- 4.660 złotych na rzecz J. J. (czyn 6 aktu oskarżenia)
- 5.419 złotych na rzecz J. J. (czyn 7 aktu oskarżenia)
- 3.000 złotych na rzecz A. R. (czyn 8 aktu oskarżenia)
- 2.346 złotych na rzecz E. B. (czyn 9 aktu oskarżenia)
- 800 złotych na rzecz W. R. (czyn 12 aktu oskarżenia)
- 6.000 złotych na rzecz J. C. (czyn 13 aktu oskarżenia)
- 3.414,90 złotych na rzecz J. D. (czyn 16 aktu oskarżenia)
- 2.000 złotych na rzecz M. K. (czyn 17 aktu oskarżenia)
- 4.587 złotych na rzecz S. W. (czyn 21 aktu oskarżenia)
- 3.631, 55 złotych na rzecz B. C. (czyn 22 aktu oskarżenia)

- 938,20 złotych na rzecz B. B. (czyn 23 aktu oskarżenia)

- 500 złotych na rzecz I. C. (czyn 25ktu oskarżenia)

- 1.976,20 złotych na rzecz S. K. (czyn 26 aktu oskarżenia)

- 7.468,63 złotych na rzecz H. J.

tytułem naprawienia szkody.

6. zwolniono oskarżonego D. K. od kosztów sądowych i opłaty i obciąża nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego D. K..

Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia a to art. 335 1 § k.p.k. polegającą na zaniechaniu obciążenia oskarżonego kosztami postępowania w sytuacji gdy wobec poczynionego przez prokuratora uzgodnienia co do wskazanych kosztów, umieszczenia tego uzgodnienia we wniosku o uznanie oskarżonego za winnego bez przeprowadzania rozprawy, podtrzymania swoich stanowisk przez oskarżonego i prokuratora orzeczenie w powyższym zakresie było obligatoryjne. na rozprawie.

Stawiając ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obciążenie D. K. kosztami procesu.

Oskarżony D. K. na rozprawie odwoławczej poparł apelację prokuratora i potwierdził swoją wcześniejszą zgodę na obciążenie go kosztami procesu za postępowanie pierwszoinstancyjne.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie, skutkując w konsekwencji zmiana wyroku w zakresie orzeczenie o kosztach procesu.

Jak wynika ze znajdującej się w aktach dokumentacji procesowej prokurator umieścił w akcie oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy (art. 335 § 1 k.p.k.), uzgadniając z oskarżonym D. K. wymiarze mu kar za poszczególne zarzucane mu przestępstwa z art. 279 § 1 kk i z art. 278 § 1 kk (po roku i 1 miesiącu pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny po 10 złotych jedna stawka) oraz kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 8 lat próby, wymiarze kary łącznej grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 15 złotych jedna stawka, orzeczenie obowiązku naprawienia szkody oraz obciążenie oskarżonego opłatą i kosztami procesu (k. 1315).

Pomimo zaakceptowania tego wniosku na posiedzeniu w dniu 25 marca 2015 roku, Sąd Rejonowy, orzekając wyrokiem z dnia 31 marca 2015 roku o przedmiocie procesu, w zakresie kosztów procesu rozstrzygnął odmiennie, zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia z uwagi na jego trudną sytuację majątkową, fakt pozbawienia wolności, konieczność uiszczenia grzywny i zobowiązania do naprawienia szkody. Takie postąpienie sądu rejonowego, bez dokonania w tym zakresie modyfikacji wniosku przez prokuratora za zgodą oskarżonego, który zresztą w posiedzeniu tym uczestniczył podtrzymując uzgodnienia zawarte z prokuratorem naruszył dyspozycję art. 335 § 1 k.p.k. Rację ma też skarżący, że odmiennie orzeczenie w powyższym zakresie, naruszało konsensus osiągnięty pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym, a uchybienie to stanowiło obrazę prawa procesowego i miało wpływ na treść wyroku.

Sąd Odwoławczy podziela w tym zakresie pogląd wyrażony w wyroku SN z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie III KK 322/11, iż „Nieprawidłowe jest zwolnienie oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w sprawie, w sytuacji, gdy wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia

rozprawy, na który oskarżony wyraził zgodę, przewiduje obowiązek uiszczenia przez oskarżonego wszelkich kosztów i opłat”(LEX nr 1055032).

Powyższe implikowało zmianą zaskarżonego wyroku w punkcie 6 poprzez wymierzenie oskarżonemu opłaty w kwocie 700 złotych za I instancję i obciążenie go kosztami sądowymi. Tego rodzaju orzeczenie jest wystarczające do konwalidowania stwierdzonego naruszenia prawa, ponieważ nadal istnieje wniosek prokuratora w powyższym zakresie, a oskarżony ponownie go poparł , jak i apelację wywiedzioną na jego niekorzyść w tym zakresie.

Kierując się wskazanymi wyżej powodami orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli 624 § 1 k.p.k.